

Жиане-то било едно врѣме:
Сега жени-тѣ сѣ да волско гѣме,
Не ги-гледай таквъз' кротки,
Хей ! лукави сѫ, като котки,
Брыатъ си не хте-ти до врѣме.

И. Чилакъ пажъ испытва каква ша земе.

С. Ша испыташь чи ша та Фесунъ,
,,Каквотъ вѣку таквесъ и пини.“

Женико на лий ? хичъ са не родило,
Синкитѣ сѣ да волско прасило.

Слака глѣда дори да та нѣмани,
Чи подирѣ знай да ти са отерали.
Отъ наї на предъ глади, мажи.
Чи насетна има да ти кажи.

Сега иж гледашь шета ѵе ! тица.

Подирѣ два дни вижъ на ѿ прилича !

Днесъ иж гледашь прѣмѣнила,

Накнчена, үредена;

Утрѣ катъ ша са үргиса

Че и мозака ти ша ганса.

Дѣлѣ-й мѣма, се покорна,

Се послушна, разговорна.

Дѣлѣ са уженіи гауша,